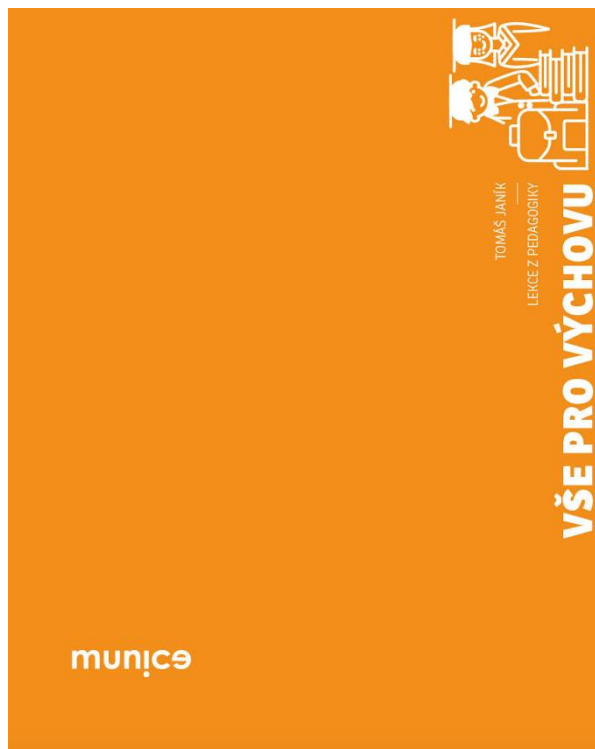

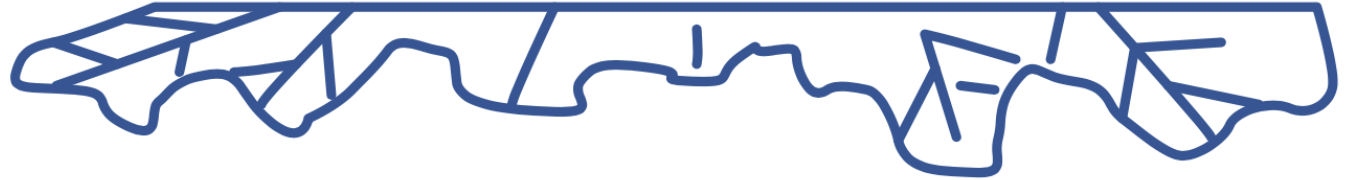
MUNI
PED

Školní pedagogika: škola – kvalita

Tomáš Janík

HLAVNÍ CHOD

Škola je jako neděle – znamená prázdeň.

Škola spravuje
a zprostředkovává kulturní dědictví.

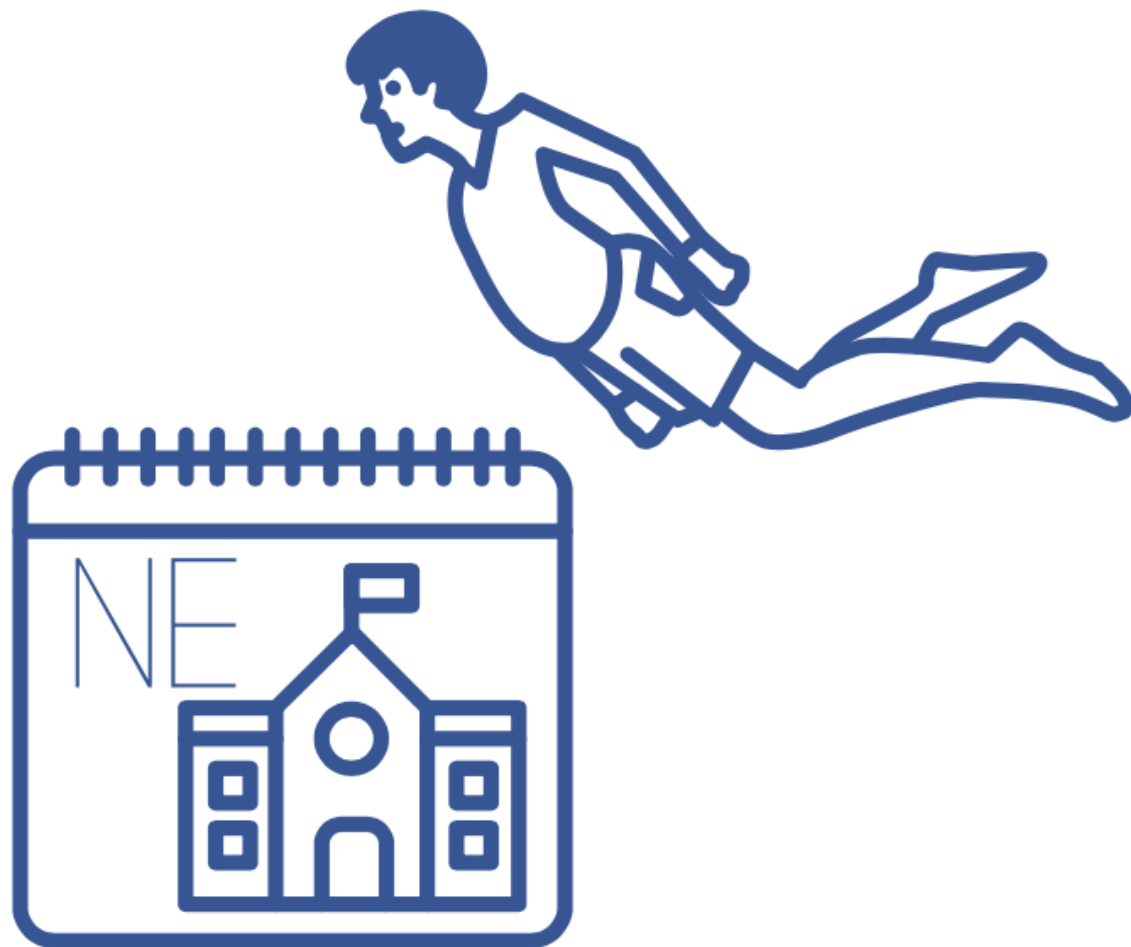
Školy se vyvinuly do školských systémů
(a zbyrokratizovaly se).

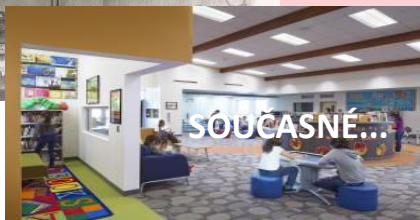
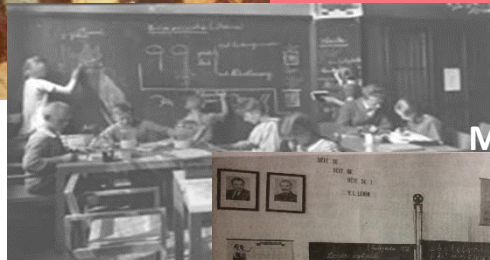
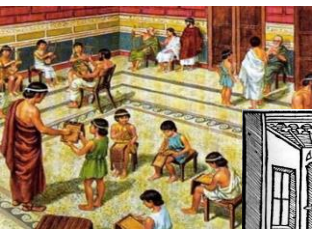

Budoucnost škol spočívá v posilování jejich role
ve společnosti.

Idea školy

STAROVĚK – ANTIKA

STŘEDOVĚK

NOVOVĚK – MODERNÍ...

MEZIVÁLEČNÉ...

(PO)VÁLEČNÉ...

SÓUCASNÉ...

AGRÁRNÍ
SPOLEČNOST

INDUSTRIÁLNÍ
SPOLEČNOST

INFORMAČNÍ
SPOLEČNOST

z Východu...
návrat
do Evropy

1989

pád železné opony

2001

Bílá kniha: první strategie
rozvoje vzdělávání (do 2010)

2013

S2020: druhá strategie
rozvoje vzdělávání (do 2020)

2020

S2030: třetí strategie
rozvoje vzdělávání
(v přípravě)

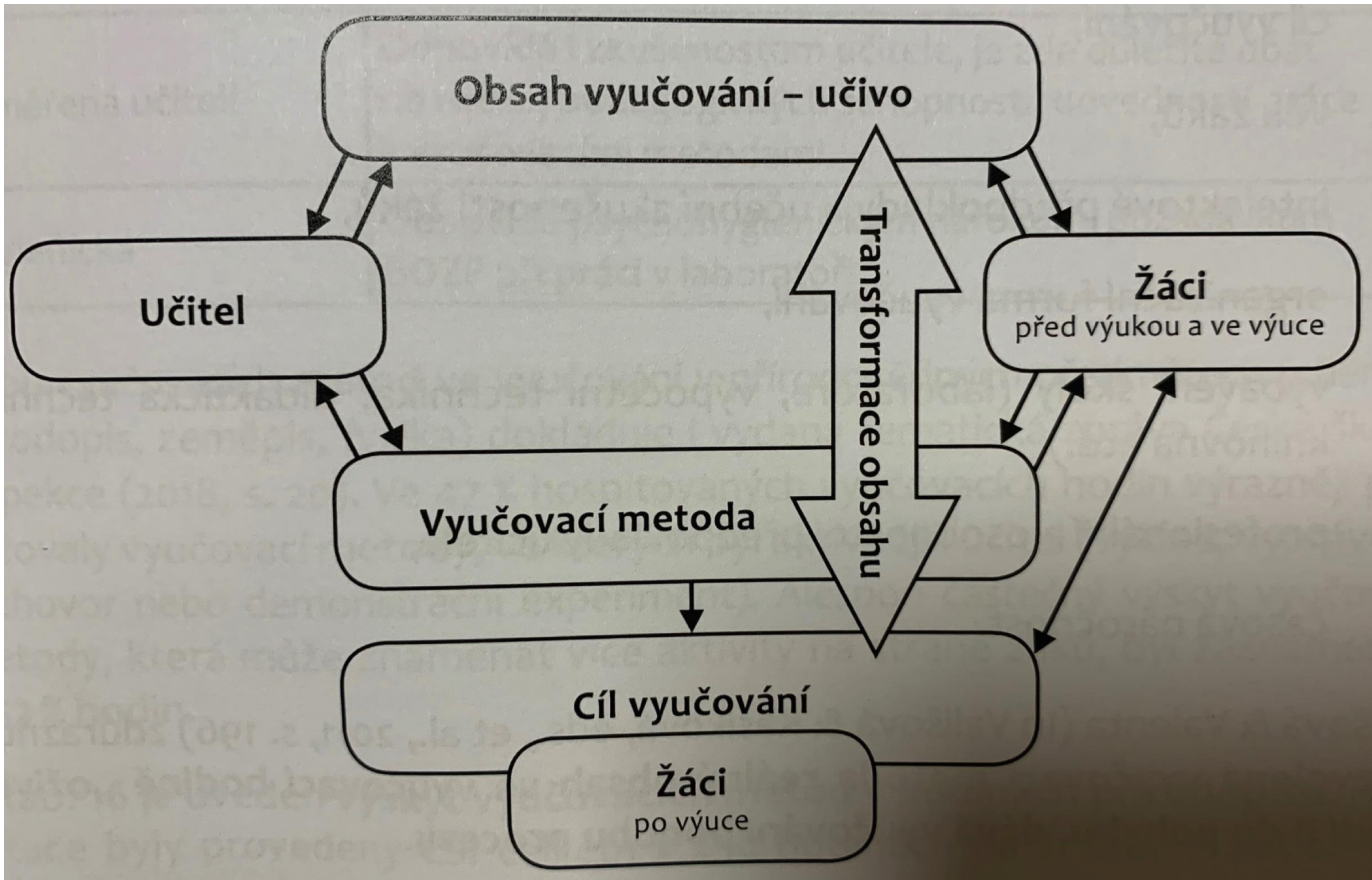
ŠKOLA na KRIŽOVATKE

MUNI
PED

...školský systém

Kvalita výuky

- Ve výuce musí být **něco** obsaženo, výuka musí být **nějaká**, aby byla kvalitní.
- Komponenty a charakteristiky kvalitní výuky.
- Co zakládá kvalitu výuky?
- Organizace a řízení třídy: využití času, přiměřené tempo, strukturovanost
- Zprostředkování cílů a obsahů: jasnost, strukturovanost, soudržnost
- Učební úlohy: kognitivní aktivizace
- Podpůrné učební klima: konstruktivní práce s chybou, adaptivita výukových postupů.

edukační realita

kultury vyučování a učení

Kultura vyučování a učení

Časově ohraničený souhrn určitých forem učení a vyučovacích stylů a s nimi souvisejících antropologických, psychologických, společenských a pedagogických orientací

(Weinert, 1997, s. 12)

časově ohraničený souhrn – čas od času kulturu
„starou“ střídá „nová“

forem učení a vyučovacích stylů – nastavení
časoprostorových a sociálních podmínek, v nichž se procesy
vyučování a učení realizují

souvisejících antropologických ... orientací – jaké teoretické přístupy
z jakých oborů stojí v pozadí

Pro aktuálně „novou“ **kulturu vyučování a učení** je charakteristické:

- „aktivní, konstruktivní, samostatné, motivované a celostní učení;
- učení bez tlaku na dosahované výsledky,
- které se odehrává ve společenství učících se jedinců,
- kteří jsou v přibývající míře nezávislí na vyučujícím –
- vzdělávají se pro situace každodenního života a jejich prostřednictvím“

(Weinert, 1997, s. 12).

Důraz je kladen zejména na:

- individualizaci učebních procesů,
- kognitivní aktivizaci žáků,
- zavádění autentických učebních úloh vyžadujících transfer naučeného do nových kontextů,
- generativní řešení problémů,
- verbalizaci procesu řešení úloh,
- podporu metakognitivních procesů např. prostřednictvím rekapitulace učebního procesu apod.

**Jak by mělo být vedeno vyučování,
aby výše uvedené nastalo?**

Vyučování: vytváření příležitostí k učení

- Vyučování = **vytváření příležitostí k učení**, tj. podmínek umožňujících žákům získávat znalosti, rozvíjet dovednosti a kompetence, utvářet postoje.
- Jednou z **forem**, v nichž se vyučování a učení odehrává, je **výuka** (seriál výukových situací).
- Učitel **plánuje** a **realizuje** výuku tak, aby nabízela příležitosti k učení.
- Příležitosti k učení se konkretizují v **učebních úlohách**.
- Učební úloha je promyšlená struktura **požadavků na žákovo učení**.
- Prostřednictvím učební úlohy učitel zajišťuje **setkání žáka s obsahem**.
- U učební úlohy lze rozlišit **fáze**: zadání – řešení – (vy)hodnocení.

Závěrečná poznámka

Zdroje, z nich bylo čerpáno
(odkazované publikace, obrázky apod.),
jsou k dispozici u autora.